

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Šnejdrlovou, Ph.D., ve věci žalobce **M. M.**, bytem I. P. P. 1017/62, O., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze, Na Poříčním právu 1, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2015, č. j. MPSV-UM/3060/15/4S-OLK**, ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále jen „Úřad práce“) ze dne 13. 1. 2015, č. j. 22503/15/OL, jímž Úřad práce přiznal žalobci průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 10. 2014 do 31. 3. 2016 neoznačeným žádným ze symbolů označení osoby s úplnou nebo praktickou hluchotou nebo osoby hluchoslepé anebo osoby úplně nebo prakticky nevidomé. Změna rozhodnutí spočívala toliko ve vypuštění slov:

„neoznačeným žádným ze symbolů označení osoby s úplnou nebo praktickou hluchotou nebo osoby hluchoslepé anebo osoby úplně nebo prakticky nevidomé“. Žalobce nesouhlasil s rozhodnutím, požadoval průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“.

Žalobce v žalobě uvádí, že rozhodnutí považuje za nesprávné, neboť:

- 1) rozhodnutí je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, které jsou všechny ve zdravotní dokumentaci Mgr. MUDr. O. N.;
- 2) při posuzování jeho zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k veškeré zdravotní dokumentaci od začátku jeho zdravotního postižení;
- 3) u odvolací komise MPSV v Ostravě mu bylo dáno k podpisu dvojmo rozhodnutí bez možnosti nahlédnutí a přečtení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že je přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně, proto navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou. K námitkám žalobce uvedl, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) měla při posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace k dispozici kompletní lékařskou dokumentaci Mgr. MUDr. N.. O této skutečnosti se mohl žalobce přesvědčit jak u jednání PK MPSV, kterému byl přítomen, tak i při nahlédnutí do spisu, které využil v rámci možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Při ústním jednání žalobce nenamítl nedostatečnost podkladů pro posouzení schopnosti pohyblivosti nebo orientace či opomenutí některého z nich ani nenavrhl provedení či opatření dalšího důkazu – podkladu. Žalovaný dále zdůraznil, že orgánem kompetentním ke zhodnocení zdravotního stavu na základě jednotlivých lékařských nálezů je PK MPSV. K námitce č. 2) žalobce žalovaný uvedl, že bylo vycházeno zejména z podkladů aktuálních, jak vyplývá z dat jejich vyhotovení, a rovněž se jednalo o podklady doložené žalobcem v průběhu celého správního řízení. Žalovaná v posudku PK MPSV neshledala rozpory, právě ze žalobcem doložených lékařských nálezů a z vlastního šetření PK MPSV dne 19. 3. 2015 vyplývá, že žalobce je schopen chůze s oporou, je schopen vstát i usednout, je plně orientovaný. Dle obsahu posudku PK MPSV v předložených lékařských nálezech nebylo konstatováno těžké funkční postižení pohyblivosti nebo orientace, takové postižení nebylo prokázáno ani osobním vyšetřením žalobce při jednání PK MPSV. K námitce č. 3) žalobce žalovaný uvedl, že žádná taková skutečnost ze spisové dokumentace nevyplývá. PK MPSV nevydává rozhodnutí. Ve spisové dokumentaci je dohledatelné, že žalobce podepsal protokol o jednání PK MPSV dne 19. 3. 2015. S plným zněním tohoto protokolu měl možnost se seznámit při ústním jednání u žalované.

K vyjádření žalovaného žalobce dne 22. 7. 2015 uvedl, že nebyla zohledněna hlavní podstata věci, a sice že má implantované lékařské zařízení, ke kterému se vztahuje spousta omezení a o tom není nikde ani zmínka. Žalobce uvedl, že s tímto zařízením musí minimalizovat kontakt se silným magnetickým či elektromagnetickým polem, svářečky, vysokonapěťové vedení, elektrické stanice a silné generátory. Nesmí zvedat ruce nad hlavu, předklánět se, musí omezit rotaci v pase.

K této námitce se opětovně vyjádřil žalovaný, když uvedl, že tato skutečnost byla PK MPSV známa, neboť vyplývá z citovaných lékařských zpráv, z propouštěcí zprávy žalobce z hospitalizace na neurochirurgické klinice, z lékařské zprávy

z ambulance NeuroHelp a ze zprávy ambulance bolestivých stavů, které jsou při posudkovém hodnocení citovány. Tato skutečnost byla PK MPSV zohledněna.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, tj. ke dni 7. 4. 2015 (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci soud nezjistil.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 20. 10. 2014 žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, kterou odůvodnil zhoršením zdravotního stavu, schválením operace neurostimulátoru. Úřad práce si vyžádal posudek o jeho zdravotním stavu, který vypracoval dne 7. 11. 2014 lékař OSSZ Olomouc MUDr. S. K., z něhož vyplývá, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro chronický bolestivý syndrom páteře v lumbální a sakrální oblasti při deg. změnách, stp. opak. operací v bederním úseku, mírná epidurální fibroza vlevo s poruchou dynamiky, sfinkterové obtíže. Nyní je schválena neuromodulační operace pro Doloros intractibiles při FBSS typu SCS (spinal cord stimulation) na den 20. 11. 2014. Na DKK nejsou žádné parézy. Pro středně těžké postižení pohyblivosti odpovídá i nadále pro přiznání TP. Kontrolní lékařská prohlídka je indikovaná ke dni 31. 3. 2016 vzhledem k možnosti zlepšení zdravotního stavu při soustavné léčbě. Závěr posudku byl takový, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace. Při projednání posudku dne 3. 12. 2014 žalobce uvedl, že s jeho závěrem nesouhlasí, neboť jeho zdravotní stav neodpovídá v posudku uvedené diagnóze, jeho zdravotní stav je horší, doložil k tomu lékařskou zprávu ze dne 28. 11. 2014 MUDr. M. G., neurochirurgická klinika FN Olomouc. K námitkám žalobce a nové lékařské zprávě se vyjádřil MUDr. S. K., když sdělil, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru. Rozhodnutím Úřadu práce byl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 10. 2014 do 31. 3. 2016. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal, poukazoval na doporučení odborných lékařů, aby mu byl průkaz ZTP přiznán. Žalovaný požádal o posouzení zdravotního stavu žalobce PK MPSV v Ostravě, která zpracovala ke dni 19. 3. 2015 posudek o zdravotním stavu žalobce, která se po posouzení zdravotního stavu žalobce ztotožnila se závěrem posudkového lékaře OSSZ, když z rozhodnutí předsedy komise bylo vypracováno posouzení zdravotního stavu žalobce k datu jednání PK MPSV. PK MPSV zohlednila při posouzení zdravotního stavu žalobce kromě zdravotní dokumentace Mgr. MUDr. N. a jeho sdělení ze dne 25. 8. 2014, i nové lékařské zprávy, a to nález z NeuroHelp MUDr. L. ze dne 24. 2. 2015, nález z ambulance odd. přenosných nemocí ze dne 10. 3. 2015 MUDr. Z., nález psychiatrické ambulance MUDr. T. ze dne 19. 2. 2015, nález z ambulance bolestivých stavů MUDr. P. ze dne 24. 2. 2015. Žalobce byl přešetřen přítomným neurologem.

Posudková komise MPSV uvedla, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, nejde o osobu se zvlášť těžkým nebo úplným funkčním postižením pohyblivosti, jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Žalobcův nepříznivý zdravotní stav je

zapříčiněn chronickým vertebrogenním algickým syndromem v lumbosakrální oblasti páteře po opakovaných operacích v této oblasti páteře. Jedná se o zdravotní stav, který u žalobce podstatně omezuje jeho schopnosti pohyblivosti a je uveden v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. – postižení páteře s často recidivujícími projevy neurosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu. Nejedná se o zdravotní stav uvedený nebo svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotními stavy uvedenými v odst. 2 přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., zejména se nejedná o písm. h) postižení páteře provázené parésami končetin nebo ztuhnutím tří úseků páteře nebo závažné deformity páteře s omezením exkurzí hrudníku.

Podle § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

Podle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle § 34b odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí

- a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,
- b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,
- c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

Podle odstavce 2 téhož ustanovení prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Tímto prováděcím předpisem je vyhláška č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, když v její příloze 4 jsou popsány zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Pod bodem 1. této přílohy jsou uvedeny zdravotní

stavy na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace, pod bodem 2. zdravotní stavy na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace. Žalobcův zdravotní stav byl zařazen pod bod 1. písm. g) přílohy č. 4 vyhlášky, tedy postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře.

Posouzení zdravotního stavu je otázkou odbornou, o níž si soud nemůže učinit úsudek sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvo práce a sociálních věcí posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.), spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Posudková činnost předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí [viz shodně Nejvyšší správní soud (dále též jen „NSS“) např. v rozsudku ze dne 22. 11. 2012, č. j. 6 Ads 113/2012-45 (všechny rozsudky dostupné na www.nssoud.cz)].

Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením zřejmé, že zdravotní stav a funkční schopnosti posuzovaného byly komplexně posouzeny na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. Dále musí být obsahem posudku závěr, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení. Tyto všechny skutečnosti znalecký posudek zpracovaný jak lékařem OSSZ Olomouc tak následně PK MPSV obsahuje, neboť oba tyto posudky shodně uvádějí, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom v lumbosakrální oblasti páteře po opakovaných operacích v této oblasti páteře s podstatným omezením schopnosti pohyblivosti na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti, které PK MPSV popsala. Krajský soud proto podle zásad uvedených v § 77 odst. 2 s. ř. s. hodnotí posudek PK MPSV jako přesvědčivý a úplný.

K námitce č. 1) žalobce soud uvádí, že žalobce nijak blíže nespecifikoval, v čem spatřuje rozpor rozhodnutí s lékařskými nálezy odborných lékařů. Omezil-li se žalobce toliko na uvedenou obecnou výtku, mohl krajský soud provést přezkum žalobou napadeného rozhodnutí do jisté míry rovněž jen obecným způsobem, neboť ve správním soudnictví, ovládaném zásadou dispoziční a koncentrační, nesmí soud nahrazovat projev vůle žalobce a vyhledávat na jeho místě konkrétní vady napadeného správního aktu (viz rozsudek NSS sp. zn. 4 As 3/2008, č. 835/2006 Sb.

NSS, dostupný na www.nssoud.cz). Soud žádný rozpor mezi zprávami a rozhodnutím žalovaného neshledal, rozhodnutí je odůvodněné a zabývá se i námitkami účastníka řízení (str. 6 rozhodnutí žalovaného). Pokud byla tímto rozporem míněna skutečnost, že odborní lékaři žalobce doporučovali přiznat žalobci průkaz ZTP, k tomu soud shodně s žalovaným uvádí, že posudková činnost předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství, tuto odbornost žádný z lékařů, jejichž nálezy byly podkladem pro zpracování posudku, nemá, a jejich názor tak nemůže být v řízení nijak zohledněn. Žalobní námitka je tak nedůvodná.

Pokud jde o námitku č. 2) žalobce, k té soud uvádí, že v případě žalobce šlo o řízení o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, tedy je zcela správný postup PK MPSV, pokud hodnotí zdravotní stav žalobce zejména podle aktuálních lékařských zpráv. Nadto z posudku posudkového lékaře MUDr. K. i PK MPSV vyplývá, že tito měli při zpracování posudků k dispozici lékařskou dokumentaci ošetřujícího lékaře žalobce MUDr. N.. Ze správního spisu tak nevyplývá závěr žalobce, že by nebylo při posuzování jeho zdravotního stavu přihlédnuto k veškeré zdravotní dokumentaci od začátku jeho zdravotního postižení a žalobce netvrdil žádnou konkrétní absentující lékařskou zprávu. K následnému doplnění námitky žalobce, který tvrdil, že nebylo zohledněno, že mu byl implantován neurostimulátor, soud uvádí, že je jiného názoru. Již v řízení před správním orgánem I. stupně byl posudkový lékař před vydáním rozhodnutí se zprávou z neurochirurgické kliniky FN Olomouc ze dne 28. 11. 2014 seznámen, když se vyjádřil tak, že neshledal žádný důvod pro změnu posudku. Z této zprávy z neurochirurgické kliniky FN Olomouc ze dne 28. 11. 2014 se podává, že žalobci bylo neurostimulační zařízení implantováno, po tomto zákroku žalobce udával 100 % pokrytí bolestivé oblasti a velmi dobrou úlevu od bolesti. Ze zprávy ambulance NeuroHelp ze dne 24. 2. 2015 vyplývá, že neurostimulátor je funkční, pokrytí 100%, efekt vcelku dobrý. Stejný závěr vyplývá i ze zprávy ambulance bolestivých stavů z téhož dne. Tyto zprávy byly v posudku PK MPSV zohledněny (str. 3-5 posudku). Soud tak uzavírá, že PK MPSV při zpracování svého posudku zdravotního stavu žalobce zohlednila skutečnost, že mu byl implantován neurostimulátor. Soud pro úplnost doplňuje, že při posuzování pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu se hodnotí zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby (§ 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb.). Mnohá, žalobcem tvrzená omezení související s voperovaným neurostimulátorem, však s jeho zdravotním stavem nijak nesouvisí (např. skutečnost, že musí minimalizovat kontakt se silným magnetickým nebo elektromagnetickým polem, svářečkami, vysokonapěťovým vedením, elektrickými stanicemi a silnými generátory). S ohledem na výše uvedené soud shledal i tuto žalobní námitku jako nedůvodnou.

K žalobní námitce č. 3) soud uzavírá, že, jak uvedl ve svém vyjádření žalovaný, ze správního spisu nevyplývá, že by žalobci při jednání PK MPSV v Ostravě bylo předáváno jakékoli rozhodnutí. Žalobce podepisoval toliko protokol o jednání PK MPSV, z protokolu se nepodává žádná skutečnost, že by žalobci nebyla dána možnost se s jeho obsahem seznámit.

Jelikož soud neshledal důvodnými námitky žalobce vůči lékařskému posouzení jeho zdravotního stavu, ani vůči kvalitě odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Právo na náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků nepřiznal, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 22. února 2016

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně